

UPPVIDINGE FÅGELKLUBB

informerar Våren 2011

Ansvarig utgivare och redaktör: Rolf Lilja

Layout: Ulf Arfvidsson

Hemsida: www.braas.se/uppvbird/

E-post: uppvidinge.fagel@braas.se

Klubbtidningen utkommer med två nummer per år. Den finns även att läsa på hemsidan under fliken Arkivet - Klubbtidningen

Bidrag till tidningen skickas per E-post eller brev till Rolf Lilja Sjösåsvägen 16, 36042 Braås

Nästa nummer kommer ut hösten 2011

Skådning med förhinder

Som alla skådare vet mer än väl så är fåglar inte mycket att lita på. Ibland visar dom sig, ibland är dom högljudda och ibland är dom plötsligt helt försvunna och tystnad råder.

Jag vill påstå att fåglar är ungefär som väder och väderutsikter, inget är att lita på, inget går att förutse.

Men samtidigt måste man väl konstatera att det är just detta som är charmen med att vara skådare. Det är inte precis som ett kontorsarbete mellan åtta och fem.

Alltså, vi som älskar fåglar och natur, känner villkoren för vårt intresse. Och det nöjer vi oss med.

Men om man upphöjer fågelskådandet till ett mera professionellt plan, om man gör det till en yrkesverksamhet, då blir det problem för då måste man kunna planera! Planera in i minsta detalj. Men eftersom det inte går att planera med fåglar och väder så har man inget val – man måste ändå planera! Det vill säga chans!

Jag vet det efter att i mer än 30 år arbetat som producent för direktsända fågel- och naturprogram i såväl radio som TV.

Ett exempel bara, direkt ur den bistra verkligheten.

Det är någon gång i mitten av 1980-talet och vi har övertalat våra radiochefer om att det skulle vara utmärkt att sända direkt från Skagen på Jyllands norra udde. Det är tidigt i april och vi ska möta våren under en tre timmar lång sändning med start klockan fem på söndagsmorgonen.

Vi som ska göra jobbet är undertecknad samt Anders Börjesson och Jan Danielsson. Dessutom naturligtvis flera tekniker som ska sköta ljudupptagning och distribution över till Sverige.

Självklart hade vi också kontaktat danska ornitologer och vi hade fått danska försvaret och NATO att godkänna att vi sände från en flygbas strax söder om Skagen.

Sagt och gjort. Allt verkade bra och välplanerat och danskarna trodde på hyggligt väder.

Men sent på fredagens eftermiddag börjar problemen. Dock inte med fåglar och väder. Nej, det är en halvchef från det danska televerket som plötsligt kläcker ur sig att dom ska ha 110 tusen danska kronor för att överföra ljudet till Sverige! Hoppsan! Den utgiften har aldrig funnits med i planeringen.

Bara att ringa chefen i Sverige. Svaret blir det givna: För fan grabbar, det fattar ni väl att vi inte har dom pengarna!

Men sändningen måste göras på något sätt, någonstans – men inte i Danmark. Vi måste över till Sverige!

Frågan var nu på vilken plats vi snabbt kunde komma igång med en sändning? Jan Danielsson kom med det förslag som lät bäst: Hammarsjön i Kristianstad. Jan kände en gubbe som hade en liten bilverkstad ganska nära fågelmarkerna, där kunde vi nog få tag på el.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

<u>Rubrik</u>	<u>Sida</u>
Skådning med förhinder.....	1
Uppvidinge Fågelklubb 25 år.....	2
Kungörn Sverige - Ny förening.....	6
Allhelgonarallt 2010.....	7
Falsterboresan 2010.....	9
Hur var det förr?.....	10
Fåglarna behöver din hjälp.....	11
Årsmötet 2010.....	13
Program våren - sommaren 2011.....	15
Nytt fågeltorn i Drevsjön.....	16

OK från gubben, koll av färjetider, koll av svenska televerket, hotell och allt annat. Och så måste vi ringa in nya lokala fågelkunniga gäster. De danska kunde vi ju inte ta med oss. Men snacka om vad danskarna tyckte om sitt televerk och dess chef! Där lärde man snabbt sig många danska svordomar.

Nåväl, vi kom över med sista färjan från Grenå till Varberg, Jan och jag i hans husbil, teknikerna i sändarbilen och Anders i en personbil. Sedan genom natten ner till Kristianstad. Sova fick vi göra en annan gång.

Hela lördagen gick åt till att rigga tekniken och planera om och göra nya körscheman. Framåt sextiden på kvällen insåg vi att vi inte skulle kunna göra mer än vad vi hade gjort. Vi åkte hem till hotellet, åt och sov. Väderutsikterna för söndagsmorgonen hade vi inte ens tänkt på att kolla. Nu var det att göra en tre timmar lång direktsändning som gällde.

Vi ställde väckarklockorna på två, steg upp och åt en förbeställd frukost. Mitt i en macka vänder Anders näsan i vädret och säger något om att det låter som att det blåser ute. Som svar på det uttalandet reser sig Jan upp och tittar ut genom fönstret och ser sitt kära Vattenrike börja täckas av snö!

Skit i det grabbar, säger jag lakoniskt, jag som ska sitta inne i sändarbussen och dirigera. Det väl lika kul med snöripor och snösiskor och snösparvar och... ja, vad fan, ni får inte va så kräsna! Ni kan väl i alla fall prata om fåglarna ni inte ser och lite snöglopp har ingen dött av.

Och framför allt så framställ den ljuva våren som opålitligt hälsosam!

Fakta är att vi klarade tre timmars direktsändning. Men så mycket mer var det inte.

När sändningen började klockan fem hade det kommit tio centimeter snö, blötsnö dessutom.

Av totalt 10 utplacerade mikrofoner hade vi vid sändningens slut en enda fungerande kvar! Det var Anders som stod bakom sändarbussen med en enda ledning kvar, en fem meter lång sladd rakt in i bussen. Blötsnön hade släckt mick efter mick

Dessutom tvingades chefsteknikern Christer Östberg att använda en tändsticka för att få ljud i denna allra sista kontakt med lyssnarna!

OK, vi hade trots allt gett radiolyssnarna en tre timmar lång upplevelse av hur en vårmorgon kan vara! Och vi hade trots omständigheterna

hört rödspov och brushanar och allehanda andra rojala fåglar. Men en sak berättade vi aldrig om för lyssnarna – nämligen att vi såg närmare ett tusental snögäss!

Janne Lundvall

Tillsammans med Anders Börjesson gjorde Janne Lundvall natur- och fågelprogram för SR och SVT i drygt 30 år. Dessa båda startade också nuvarande Naturmorgon i P1 för snart 20 år sedan. Han bor sedan 25 år tillbaka i Nottebäck.

Uppvidinge Fågelklubb 25 år

Det telefonsamtal som sedermera kom att utmynna i Uppvidinge Fågelklubb (UFK) får jag i början av februari 1986. Det var Hans Degler, då konservator i Åseda, som tyckte vi skulle bilda en lokal fågelklubb i Uppvidinge. Jag nappade givetvis på detta förslag och vi började omgående kontakta personer som vi trodde skulle vara intresserade. Göran kände jag sedan tidigare, då vi arbetade som kontaktpersoner åt Kronobergs Ornitologiska Förening (KOF) i deras samarbete med dåvarande Skogsvårdsstyrelsen. Arbetet då gällde bl. a genomgång och inventering av s k 5:3-skogar samt att vi bevakade NÖ delen av Kronobergs län vad gällde intressanta observationer. Jan hade jag också haft kontakt med tidigare och visste att han var intresserad av fåglar. Båda blev direkt intresserade av idén.

Den 20 mars 1986 samlades ett 20-tal intresserade personer på ett möte i Åseda Folkets Hus och bildade Uppvidinge Fågelklubb. Interimsstyrelsen, som valdes denna kväll, såg ut så här:

Ordf	Hans Degler
Sekr	Jan Alldén
Kassör:	Rolf Lilja
Ledamot	Göran Carlsson
Ledamot	Elisabet Berg

Klubbens allra första exkursion, på kvällen 24 april, gick till Träholmasjön/Tängsjön. Vädrets makter var definitivt inte på vår sida denna kväll. På eftermiddagen började det ösregna och detta regnande höll i sig hela kvällen. Trots detta kom 14 personer till denna första träff som dessvärre gav ett magert utbud av fåglar.

Efter ytterligare en vårexkursion, nu till Lilla sjö den 4 maj, med bl. a svarthakedopping, rödbena, gluttsnäppa, storspov och skrattnås var det så dags för klubbens första årsmöte. Den 6 november 1986 samlades vi i Åseda Folkets Hus och Ola Bondesson visar bilder på fåglar och natur i

Gluttsnäppa, en art som var relativt vanlig i början av vår verksamhet (Foto: Göran Haglund SOF-net royaltyfria foton, www.sofnet.org)

Kronobergs län. Interimsstyrelsen valdes då till klubbens första ordinarie styrelse.

Under 1987 företog klubben sin första resa utanför vårt verksamhetsområde. Den 11 april besökte vi Åke Högsell som guidade oss i Kolboda vid Kalmarsund. Detta år gjorde vi också vår första exkursion till Södresjö, ett område som vi årligen besökt sedan dess.

Under årsmötet 1987 valdes delvis en ny styrelse som kom att se ut så här:

Ordf	Rolf Lilja
Sekr	Jan Alldén
Kassör:	Torsten Eriksson
Ledamot	Göran Carlsson
Ledamot	Jan-Allan Johansson

Fågelskådningens dag är en aktivitet som främst är riktad till allmänheten. För oss i UFk, som anordnade denna dag för första gången 1988 vid Södresjö, var det en självklarhet att ställa upp. Vi har därefter varje år deltagit i detta arrangemang.

Den här viktiga biten med att medlemmar eller andra intresserade hör av sig till någon i styrelsen när man ser eller hör något intressant fick vi ett bra exempel på våren 1988. Den 29 maj ringde Janne Lundvall, Nottebäck och meddelade att han sedan kvällen före hade en flodsångare som satt och sjöng. Vi var minst 10 från klubben som fick njuta av fågelns speciella sång både denna kväll och även fler kvällar framöver då den var kvar ända till 29 juli. Någon häckning kunde inte konstateras. Under en kort period i början av juni satt det dessutom ytterligare en flodsångare och sjöng utanför Lenhovda.

Den 11 maj 1988 blev startdatum för den kanske allra största utmaningen i klubbens historia. Då skickade Göran ett brev till Fritidsnämnden i Uppvidinge kommun och frågade om kommu-

nen hade möjlighet att stödja ett fågeltornbygge vid Södresjö. Vi fick omgående ett positivt besked och tips om att söka hjälp även av andra intressenter, t ex markägare, SNF

Hösten 1989 hade vi fått de ekonomiska förutsättningarna via stöd, utöver kommun och föreningar, även av företag och privatpersoner. Röjning och diverse markarbete samt övrig planering påbörjades.

Bygge av fågeltornet vid Södresjö under ledning av Nils Petersson. Fr. v. Lars Rune Nord, Nils Petersson, Göran Carlsson, Rolf Lilja (Foto: Jan Allan Johansson)

Efter ett uppehåll, då vi inte ville störa fåglarna, blev det sedan full fart hösten 1990 under sakkunnig ledning av byggmästare Nils Petersson, Furudal i Alstermo. Den 23 augusti blev ett viktigt datum under byggandet då våra egenhändigt snickrade formar till stolpfästena fylldes med betong. En månad senare började vi resa stolparna och tornet började så sakta ta form. Det gick ganska snart upp för oss att utan Nils medverkan hade vi aldrig fått alla vinklar och mått rätt. Jag kan fortfarande komma ihåg hur han bara genom att titta på tornet talade om för oss hur lång trappan skulle vara, vilken lutning och hur trappstegen skulle sitta för att få ett bekvämt sätt att gå. När arbetslaget den 19 mars 1991 slagit i sista spiken på tornet, så var lättvinden stor över att vi var klara innan tranorna kommit tillbaka från vintervistelsen i södra Spanien. Tornet var nu klart att använda bortsett från några smärre kompletteringar som gjordes senare under hösten. Invigningen skedde med stor pompa och ståt på Fågelskådningens dag den 5 maj. Roger Willstedt höll invigningstal, Sparbanken Kronan hade en representant som talade och Smålands-posten gjorde reportage. Totalt räknade vi in ca 50 personer under invigningsdagen.

Exkursionsverksamheten under denna period blev som man förstår ganska mager, men vårt första besök i Libbhults ängar, en pärla i vårt område, gjordes under våren. Klubbens första

Tornet vid Södresjö börjar ta form
(Foto: Jan Allan Johansson)

Ölandsresa gjordes i maj 1989 och detta har sedan, med jämna mellanrum, blivit en återkommande programpunkt. En höstresa till Falsterbo, som vi besökte första gången oktober 1990, har också återkommit ungefär vartannat år.

De första åren på 1990-talet gjordes ett antal minnesvärda exkursioner t ex Libbhults ängar med nio spelande orrtuppar ute på åkern den 21 apr 1990, Fågelskådningens dag 13 maj 1990 vid Lilla sjö med över 50 besökande personer, Vannsjön med spelande dvärgbeckasin och ett besök vid en lokal på andra sidan länsgränsen med vitryggig hackspett. Sträckfågelräkningen vid Fiskesjö startade under denna period och under flera år tillbringade vi många fina höstmorgnar vid denna lokal. Det var även under denna period som vi startade den årligen återkommande inneträffen med holkspikning. Åtskilliga är de olika modeller av holkar som producerats under åren. En annan minnesvärd och fantastisk exkursion var ett besök vid de just då lagom översvämmade maderna vid Fröseke.

Under 1993 påbörjade vi ett nytt större projekt, nämligen artlistning av fåglarna i Hemsjön-Varsjön området. Under tre häckningssäsonger besökte vi området och detta utmynnade sedan i en skriftlig rapport. Vad gäller vårresan så bytte

Fantastisk morgon på maderna vid Fröseke
(Foto: Göran Carlsson, Lenhovda)

vi detta år ut Öland och begav oss under en helg till Tåkern.

Årsmötet 1995 innebar att vi utökade styrelsen till 7 personer. Utöver den tidigare styrelsen invaldes två nya personer, nämligen Staffan Jonasson och Jonny Svensson.

Vårresan 1996 gick denna gång till ett nytt mål, nämligen Hornborgasjön. Då vi under året firade 10-årsjubileum började planerna dyka upp på att göra en jubileumsresa. Valet föll på en resa till Polen tillsammans med ett gäng fågelskådare från Växjö under ledning av Ola Bondesson. Den 2 maj 1997 bar det så av för en minnesvärd resa. Att redogöra för alla upplevelser skulle ta flera sidor utan den som är intresserad kan beställa en reserapport från klubben. Man kan ändå inte låta bli att nämna bl. a rovfåglar (10 olika arter), hackspettar (9 olika arter), dubbelbeckasin spel i skymningen, tärnor (5 olika arter) där man mest minns över 400 vitvingade tärnor tätt över en liten sjö m m. Totalt sågs 145 arter under resan.

År 1997 blev vi skötselansvariga för ett nytt fågeltorn, nämligen tornet vid Lilla sjö. Tornet byggdes 1978 i samband med att sjön restaurerades. Ivar Sohlstrand, som varit drivande vid uppförandet av tornet, kontaktade oss och kom med frågan om vi ville ta över skötsel och även försöka röja vid sjön som nu åter hade börjat växa igen. Från vår sida var förutsättningen att de gamla reglerna fortfarande skulle gälla, dvs ingen jakt vid eller i närheten av sjön. Ett brev skickades till samtliga markägare och inte någon hade några invändningar och åren därefter har, i varierande grad, röjning skett på öarna och vid sjökanten. Det optimala är ju kalla vintrar så isen håller samt sparsamt med snö, vilket tyvärr inte infallit under så många år. Denna höst avslutades våra sträckfågelräkningar vid Fiskesjö efter 7 säsonger. Många fantastiska upplevelser under åren men den starkaste var nog den morgonen då en pilgrimsfalk passerade tätt över våra huvuden.

Under hösten startade vi en nybörjarkurs om fåglar vid fågelbordet och ca 20 personer fick under gemytliga förhållanden lära sig om både arternas utseende och läte.

Under hösten 1998, styrkta av föregående års succé, fortsatte vi med fågelkursen.

Ett samarbete, där vi utväxlade erfarenheter, startade 2000 då vi besökte Vetlanda Fågelklubb. Vi fick titta närmare på deras uppfödning av bergu-

Här stod vi många morgnar på bergsknallen och spanade ut över Fiskesjö (Foto: Göran Carlsson, Lenhovda)

var och även inblick i deras projekt med ringmärkning av strömstarar. Vår majresa gick detta år för första gången (men inte sista) till vattenriket i Kristianstad. Detta år tog vi också steget ut i rymden då Ulf Arfvidsson skapade vår första hemsida på nätet.

Under 2001 var det dags för en ny resa då klubben firade sitt 15-års jubileum, nu till Gotland som besöktes 23-27 maj. Ett antal platser besöktes från Lilla Karlsö till Hoburgen och totalt sågs 150 arter. En resedagbok från denna resa finns i medlemsbladet "hösten 2001"

Under Allhelgonahelgen 2002 deltog UFK för första gången i det s. k. "Allhelgona-racet", då det gäller att se så många arter som möjligt under två dygn inom sitt eget verksamhetsområde. Detta har sedan blivit en återkommande aktivitet och från att ha varit några stycken deltagare första åren har vi haft en glädjande positiv utveckling. Senaste åren har vi varit mellan 15-20 st som varit ute och skådat, och vad gäller antalet arter vi sett är trenden också ökande.

En förändring i styrelsen gjordes 2003 då Torbjörn Gustavsson efterträdde Jan-Allan Johansson, som efter 16 års styrelsearbete avgick i samband med att han flyttade från Älgshult till Tingsryd.

Under år 2004 gick vår kassör Torsten Eriksson,

Fikapaus på Lilla Karlsö (Foto: Göran Carlsson, Lenhovda)

Sedan 17 år tillbaka hade han innehaft denna post. Som ny ledamot invaldes Pernilla Kinberg, Älgshult.

Under 2005 dök så ett nytt spännande projekt upp. Vi fick en förfrågan från Uppvidinge Kommun om vi hade några objekt som var lämpliga att ingå i en förstudie till en naturvårdsplan. Det gällde platser som skulle kunna "tillgodose kommuninnevanornas behov av ett rikt och varierat friluftsliv samt stimulera till ett ökat fritidsutövande", och i januari 2006 blev vi i fågelklubben kallade till möte med Uppvidinge kommun där vi presenterade de två platser vi valt ut: Lilla sjö och

Hemsjön/Varsjön-området. Efter besök på platserna av berörda instanser godkändes våra planer och nu vidtog det tidskrävande jobbet med att kontakta markägare och övriga inblandade. Vad gäller Lilla sjö ville vi höja vattenståndet under vissa perioder, röja upp en igenvuxen äng på ca 2 ha, stängsla hela området och slutligen få någon att släppa betande djur för att hålla öppet. Till slut hade vi fått klartekken från alla parter men tyvärr spelade Gudrun oss ett spratt. Alla avverkningsresurser var upptagna på annat håll och vår avverkning hade inte högsta prioritet. Vid årsmötet 2006 avgick Pernilla Kinberg ur styrelsen och som ny ledamot valdes Marianne Arfvidsson, Braås.

Vid årsmötet 2007 gjordes en rockad i styrelsen. Jan Alldén som varit sekreterare sedan föreningens bildades, bytte plats med Rolf Lilja som varit ordförande sedan 1987. I samband med detta övergick vi också till att trycka vårt medlemsblad i färg.

Under året i övrigt gick all vår kraft åt att jobba med våra projekt, framför allt Lilla Sjö där vi hade fullt upp med att ta bort all gammal taggtråd samt att manuellt röja det vi kunde.

Vid årsmötet 2008 tackade Staffan Jonasson för sig efter 13 år i styrelsen. Som ny ledamot valdes Margareta Nevstedt, Nottebäck. Under våren blev vi slutligen klara med våra projekt och på Fågelskådningens Dag i maj 2008 invigdes det nyrestaurerade området vid Lilla sjö där även fågeltornet fått nytt golv och räcke. Representanter från kommunen, tidningar, radio och TV var på plats och gjorde reportage. Även vid vårt andra område, Varsjön/Hemsjön, hade vi invigning denna dag, Här hade vårt arbete bestått i att göra en parkeringsplats och bygga en plattform för att få bättre sikt över sjön. Denna

plattform med ramp, vid en fågelsjö, blev den första i kommunen som var anpassad för att kunna besökas även om man är rullstolsbunden. Totalt slutade fågelklubbens nedlagda tid på 514 arbetstimmar för de båda projekten.

Vi kunde nu på allvar börja planera den resa som vi egentligen skulle ha gjort några år tidigare på klubbens 20-årsjubileum år 2006. När den ursprungliga planen med att göra en ny resa till Polen med Ola Bondesson som reseledare av olika anledningar inte blev av, tog vi beslutet att ordna allt själva. Resmålet blev Hortobagy på den ungerska pustan efter ett tips av Mikael Persson. Han var även behjälplig vid planeringen av resan som företogs 17-24 maj 2009 och blev en fantastisk upplevelse med totalt 150 olika arter. Allt finns att läsa i vårt medlemsblad hösten 2009.

Utöver Ungernresan hann vi dessutom detta år påbörja röjning på Horshaga fly. Efter kontakter och godkännande av markägaren Kalmar Lantmän påbörjade vi ett arbete med att röja upp den idag igenväxande delen av mossen. Vår förhoppning är att vi på detta sätt kan förbättra möjligheterna för både ljungpipare och orre samt kanske på sikt få tillbaka storspoven.

En inventering av orrspelslokaler påbörjades också under våren, och båda denna och röjningen på Horshaga Fly är aktiviteter tänkta att fortsätta ett antal år framåt. Som avslutning instiftades också detta år Uppvidinge Fågelklubbs Hederspris, det s k Tjäderpriset som 2010 för första gången tilldelades Gunnar Eriksson, Bostorp, Lenhovda. Han har på sin fastighet anlagt en fågeldamm, satt upp holkar, återskapat en gammal miljö med lövskog samt har i allt sitt agerande som mål att värna den biologiska mångfalden.

Med denna tillbakablick i färskt minne känns det som Uppvidinge Fågelklubb aldrig har stått still utan hela tiden strävat framåt för en bättre miljö för fåglarna att leva i. Vi hoppas att nästa 25 år i klubbens historia blir lika roliga, framåtsträvande och givande som de gångna åren.

Rolf Lilja

Kungsörn Sverige - ny förening

Ursprunget är kungsörnsgrupperna i Norrland, där majoriteten av reviren finns och som under många år arbetat i nära samarbete med länsstyrelserna. Under de första månaderna har föreningen bl a lämnat remissvar på förslag om boplattsskydd som Skogsstyrelsen haft i uppdrag att redovisa, "Bruka skogen och klara kungsörnen".

Kungsörn är svårinventerad och i Småland har det länge handlat om ett fåtal par. Men tack vare bra inventeringsinsatser hittades 2010 revir i alla tre Smålands länen. Förhoppningsvis ökar detta intresset att ge sig ut och inventera ännu mera!

Fredag 1 oktober 2010 bildades föreningen Kungsörn Sverige vid ett möte i samband med kungsörnsymposiehelgen i Stockholm. Mötet ägde rum på Solna Hotell och 43 personer närvarade vid bildandemötet.

Bakgrunden till bildandet av föreningen är att behovet av en tydligare organisation för kungsörnsarbetet bedöms som stort. Frågor kring kungsörn är genom att arten ingår i rovdjurspolitiken ofta en politisk angelägenhet. Som enda fågelart hör den till gruppen rovdjur som omfattas av ersättningssystem för skador på tamdjur. Beståndsstorlek, utbredning och skyddsfrågor behandlas därför politiskt.

Kungsörnen har länge varit utsatt för mänsklig förföljelse, tidigare även genom statliga kampanjer. Förföljelser sker än idag och det finns tendenser att de tilltar. Kraven på laglig skyddsjakt blir allt fler. Samtidigt ökar riskerna för kungsörn genom flera nya järnvägssträckningar med snabbtåg (och en generellt sett ökad trafik på väg och järnväg) samt en snabb utbyggnad av

Kungsörnhannen Fox: Trots att han inte är ringmärkt vet vi åldern, nu 9K, då vi har följt honom i fem vintrar (Foto: Kent Öhrn)

vindkraft i kungsörnens utbredningsområde där felplacerade vindkraftverk utgör risk för ökad dödlighet och habitatförlust. Dessa exempel på hotbilder för kungsörn illustrerar vikten av en effektiv organisation för att skydda kungsörn.

Kungsörn Sveriges styrelse består av 9 ledamöter där flertalet personer kommer från det arbetsutskott som sedan många år tillbaka har drivit kungsörnsarbetet i en stor del av Sverige. I det jobbet har ingått årliga inventeringar och sammanställningar, skyddsarbete, remissvar och årliga kungsörnsymposier för att sprida information om kungsörnen och samla kungsörnsintresserade personer i Sverige och Norden. Den tidigare arbetsformen med regionala kungsörnsgrupper har varit väl fungerande och arbetet har drivits på ett mycket effektivt sätt, även om alla delar av landet inte har varit involverade och insatserna knappast har täckt det behov som funnits. Ett problem med den tidigare organisationen har också varit att den uppfattats som alltför otydlig och myndigheter m.fl. har haft svårt att definiera parten. En organisation som kan vara en tydlig part uppfattas som lättare att kommunicera med och som mer trovärdig.

Föreningen kommer att ha stämma vartannat år (i stället för årliga årsmöten) för att spara tid och resor samt för att få ett litet längre arbetsutrymme för styrelsen. Ambitionen är att även fortsättningsvis anordna årliga kungsörnsymposium, som förläggs till olika delar av landet, som en viktig mötesplats och informationskanal. En interimistisk styrelse har valts för första året. Ledamöter är Berth-Ove Lindström, Norrbotten, Per-Olof Nilsson, Västerbotten, Håkan Sjölin, Jämtland, Thomas Birkö, Västernorrland, Calle Zetterlund, Gävleborg, Börje Dahlné, Dalarna, Jan Erik Hägerroth, Södermanland, Robert Franzén, Östergötland och Kent Öhrn Småland. Föreningen har ett år på sig efter bildandet att slutgiltigt fastställa stadgar. En första ordinarie stämma kommer att hållas under september/oktober 2011.

Föreningen strävar efter samarbete och informationsutbyte med internationellt kungsörnsarbete och har nära samarbete med de nordiska länderna. Föreningen strävar också för ett samarbete med ÖRN 72 och andra liknande artprojekt som t.ex. havsörn och pilgrimsfalk samt med Sveriges Ornitologiska förening och dess regionala föreningar, Naturskyddsföreningen, Skydda skogen, Svenska Rovdjursföreningen,

Världsnaturfonden m.fl. liknande organisationer. Kontakter kommer under första verksamhetsåret att tas med dessa organisationer.

För intern kommunikation och publik information kommer inom kort en ny hemsida att byggas upp på webbadressen kungsorn.se. Här kommer information om föreningen, om kungsörn och aktuella arbeten/frågor att publiceras liksom inlagor, remissvar och andra skrivelser. Tills vidare hänvisar vi till hemsidan kungsorn.org.

Sedan bildandet under symposiehelgen har föreningen redan hunnit ha flera träffar med myndigheter. Den 4 oktober mötte vi Naturvårdsverket och Skogsstyrelsen angående boplatsskydd och skydd av potentiella boträd för kungsörn. Det finns ett regeringsuppdrag till Skogsstyrelsen om detta som en respons på bl.a. kungsörnsgruppernas remissvar till rovdjursutredningen. Den 11 oktober hölls en träff på SVA i Uppsala angående hanteringen och rutiner av inkomna döda kungsörnar.

Alla som är intresserade av kungsörn och vill bidra till skyddet av arten är välkomna som medlemmar.

Postgiron och kostnaden för att bli medlem: se sista sidan i medlemsbladet.

Thomas Birkö

Ordförande Kungsörn Sverige.

Allhelgonarallyt 2010

Kalmar tillbaka i toppen för Småland

Under Allhelgonahelgen den 6-7 november, var det full fart i markerna i Småland. Då genomfördes det traditionella artallyt, där lokalklubbarna tävlar om att se så många arter som möjligt inom sitt verksamhetsområde, från kl. 00.00 dag ett till kl. 24.00 dag två. Årets upplaga blev det tolfte året som tävlingen omfattar klubbar från hela landskapet. När nu alla arter räknats samman har vi en klar och värdig segrare...

20 klubbar och nästan 260 skådare

Allhelgonarallyt i Småland har under senare år vuxit i omfattning. I år var 20 lokalklubbar anmälda, vilket nära nog är samtliga klubbar i landskapet, och totalt deltog 258 skådare under helgen. Rallyt har blivit en uppskattad programpunkt under hösten och ett sätt att hålla

samma gemenskap mellan lokalföreningarna i ett stort landskap. Dessutom är det här ett effektivt sätt att rota fram intressanta fågelarter under en tidpunkt på året som tenderar att bli allt hetare ur raritetssynpunkt.

Kalmar OF tillbaka i toppen

Efter segrar av Jönköpings FK två år i rad, är Kalmar OF tillbaka i toppen. När nu listorna i Smålandsrallyt 2010 räknats samman vinner Kalmar på fina 118 arter, vilket är en ny högstanotering för klubben. Kalmar lyckas prestera en i det närmaste komplett novemberlista, som kryddat med några överraskningar lyfte klubben över alla tidigare nivåer. Tvåa blir Jönköpings FK som också hade flest skådare ute under helgen med 33 pers. På tredje plats hittar vi skådarna från Västervik i Tjust OF, som därmed når sin bästa placering i rallyt. Vi lyfter på hatten! Artlistan slutar på starka 149 arter, där rekordet för tävlingen ligger på 155 arter från 2008.

Inte bara Kalmar utan även Markaryd och Uppvidinge nådde rekordresultat detta år. Aneby, Eksjö och Tranås deltog i år som ett gemensamt Höglandslag. (Se hela resultatlistan)

Många roliga fåglar hittades i Småland denna helg och artlistan innehåller överraskningar som fiskgjuse både Ljungby och Tingsryd, lärkfalk i

berguv, kungsfiskare hos 8 klubbar, skäggsme hos 8 klubbar och lappsparv. Bland sena arter märks förutom rovfågelnarna ovan trana hos hela 9 klubbar, kärrensäppa, myrspov, storspov, dvärgmåsar, sädesärla, svarthätta och gransångare. Nästa år kör vi igen.

Ronny Johansson Växjö

Som en tävling i tävlingen kördes för ett par år sedan något som kallades "Bästa klubbinsats", där man för respektive lokalklubb satte det aktuella årets resultat i förhållande till tidigare års resultat.

Det innebar att alla klubbar tävlade mot genomsnittet av sina fem tidigare års resultat.

Denna tävling har numera strukits men Uppvidinge Fågelklubb, som är en typisk inlandsklubb, tycker denna siffra är ett bättre jämförelsemått på hur man lyckats under helgen och redovisar även detta resultat.

2010 års bästa klubbinsats gjordes av Uppvidinge Fågelklubb som nådde 75 arter mot ett tidigare snitt på 65,8 arter, dvs 114,0 %.

Tvåa blev Markaryd på 104,2 % och trea blev Tjust FK på 103,9 %.

Berglärka hittades vid Torsberg, Eksjö. (Foto: Håkan Sterner)

Kalmar, bredstjärtad labb längs kusten vid Oskarshamn och Kalmar, skärnsäppa vid Västervik och Oskarshamn, sillgrissla i Vättern, berglärka i Eksjö, ringtrast i både Växjö och Markaryd, snösiska hos 5 klubbar, samt tallbit hos 4 klubbar.

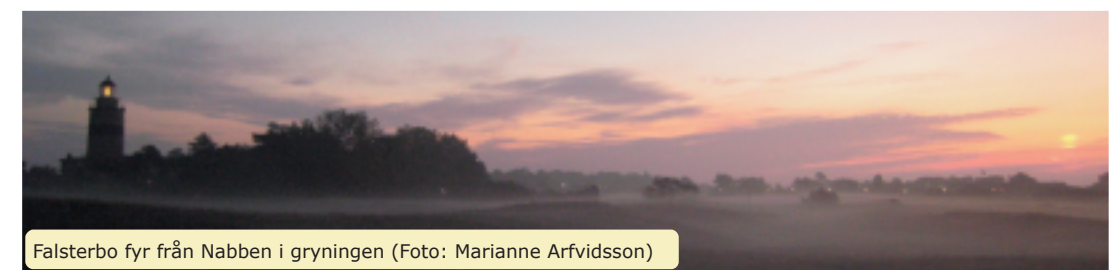
Även många Småländska subrariteter finns med på listan, som mindre sångsvan, spetsbergsgås, järpe hos 7 klubbar, röd glada, kungsörn hos 4 klubbar, pilgrimsfalk, kustpipare, silltrut,

Resultat Allhelgonarallyt 2010

Antal arter per klubb

Kalmar OF	118
Jönköpings FK	113
Tjust OF	102
Oskarshamnsbygdens FK	100
Ljungby FK	97
Västbo FK	97
Höglandet */	92
FK Hultsfred	87
Växjö FK	84
Värnamo OF	83
Markaryds FK	80
Skillingaryd/Vaggeryds OK	80
Tingsryds FK	79
Alvesta FK	78
Uppvidinge FK	75
Nässjö OK	72
Vetlanda OK	68
Nybro-Emmaboda FK	56

*/ Gemensamt lag för Aneby, Eksjö och Tranås fågelklubbar

Falsterbo fyr från Nabben i gryningen (Foto: Marianne Arfvidsson)

En reserapport från utflykten till Falsterbo helgen den 8 - 10 oktober, 2010.

Vi var sammanlagt åtta personer som i två bilar begav oss söderut mot Falsterbo. Vi blev inkvarterade i Höllviken vid Falsterbo kursgård. Under färden från Skånegränsen och neråt började vi pricka av vilka fågelarter som varit synliga.

Väderförutsättningarna under lördagen var inte de allra bästa. Sydostliga vindar med byiga inslag gjorde att många rovfåglar inte sträckte ut över nabben som vi hade hoppats på. Strax efter soluppgången började dock det hända en hel del i lufthavet. Sträck efter sträck med duvor drog rakt ut över nabben och Östersjön.

Som vanligt bjöds vi på lite luftakrobatik från liten som stor fågel. En sparvhök blev nog ganska förvånad vid en kraftig gir runt buskagen för att under ett kort ögonblick på en halvmeters håll stirra in i en skådares ögon. En snabb vändning och det hela var över samt att blåmesen klarade livhanken. Buskagen nere vid nabben är ett ovärderligt skydd för småfågeln när de behöver ta en paus under alla sträckförsök.

Dagen innan vi kom hade drygt 60.000 blåmesar sträckt ut, vilket motsvarade en tredjedel av höststräckande blåmesar. Vi förflyttade oss så småningom till Fyrträdgården, där vi spejade ömsom ut mot havet och trädgården. Rovfågeln började på allvar att röra på sig. Många sparvhökar, en och annan tornfalk samt en ganska många glador.

Nu var det m.a.o dags att förflytta sig till Ljungen. Vindarna hade tilltagit vilket gjorde än mer besvärligt att bedöma vart sträcket skulle gå. Det visade sig att återsträcket gick rakt över Ljungen. Alltså de rovfåglar som försökt att sträcka men ångrat sig gled tillbaka över Ljungen för att eventuellt senare försöka igen. Vi såg säkert minst ett 100-tal med glador. Även mängder med sparvhökar, ormråkar samt en

och annan ryttlande tornfalk.

En viktig ingrediens i fågelskådningen förutom den sociala samvaron är kvaliteten och mängden med fika i alla dess former. Vi stannade därför till vid konditori på väg hem till kursgården. Där inmundigade vi diverse kulinariska bakverk och kakor. Väldigt gott och väldigt nyttigt....

Väl framme vid kursgården samt efter en välbehövlig paus, gav sig några av oss iväg på nya äventyr. Vi körde ner till Ångsnäset för att skåda bl.a lite vadare och förhoppningsvis några tärnarter. Gluttsnäppa, kärnsnäppa, rödbenor fans på plats. Tyvärr såg vi inga tärnor.

Efter att svidat om till kvällsstassen, drog vi ut ”på stan” i Höllviken. Det visade vara svårare sagt en gjort att få plats till åtta hungriga fågelskådare. Efter lite språkförbistringar fick vi efter 20 minuter äntligen ett bord för åtta personer. Efter några pilsner, fyra små rätter samt en utsökt sötslig banan till efterrätt, tackade vi för oss, samt tog oss något tyngre på foten, tillbaka till kursgården och till kudden som ropade ”gå och lägg dig nu”.

Tidigt uppe i ottan begav vi oss en sista gång till nabben. Idag var det ett helt annat väder med svaga vindar och en sol som lite sömndrucket sträckte på sig över horisonten. Betydligt mindre fåglar än dagen innan. Vi beslutade oss ganska så snart att bege oss till kursgården för

Fr.v. Göran, Matz, Jonny, Jan och Rolf
(Foto: Marianne Arfvidsson)

att checka ut och bege oss norrut.

Vi åkte via Trelleborg och Anderslöv till Bör-
ringe. Här såg vi en havsörn som satt i ett träd
och spanade ut över Böringesjön. Givetvis fan-
ns glador i lufthavet, majestätiskt glidande i
uppvindarna.

Vi fortsatte vår färd mot Näsbyholm. Som van-
ligt fanns det mängder av fasaner längs med
allén upp mot vår rastplats. Här fick vi ett ut-
märkt tillfälle att fastställa åldrarna på två kungs-
örnar som visade upp sig på nära håll. En 1K
och en 2K. Även här mängder av glador, orm-
vråkar samt någon enstaka tornfalk.

Sista anhalten på vår resa blev till de stora ältna
i närheten av Vombsjön. Här fanns en salig
blandning av blåsgäss, grågäss och sädgäss.
Trots idogt spanande fick vi inte se vare sig röd-
halsad gås eller fjällgås. Här satte vi punkt för
en händelserik helg med mycket fågel i antal
räknat. Vi såg allt som allt 78 arter.

Vid pennan
Jan Allén

Hur var det förr...?

***Nedanstående berättelse publicerades i
"Nottebäck-Granhults hembygdsbok" 1965.
Författaren är Ivar Solstrand, Nottebäck.
Han var den drivande kraften till restaurer-
ingen av Lilla Sjö och till fågeltornsbyg-
get samt en sann miljökampe. Denna
artikel skrevs för 46 år sedan men har det
blivit bättre eller...?***

Skydda vår natur

Vi lever i en tid när det är modernt att tänka eko-
nomiskt och rationellt i alla frågor, som hör
samman med vårt framåtskridande. Vi måste
kunna hävda oss i standardjaktet efter bästa för-
måga. Tyvärr blir det ofta så, att vi går till över-
drifter på olika sätt, och när rationaliseringen
går ut över vårt vackra naturlandskap, är det hög
tid att söka väcka opposition. Har vi råd att för-
lora något så väsentligt i vår tillvaro som vår
vackra natur med allt vad den kan ge oss jäktade
nutidsmänniskor? Naturen är och förblir den käl-
la till vila och vederkvickelse, som vi så väl be-
höver.

Men vad är det då som är i farozonen? Ja, det är
en hel del. Först vill jag nämna våra vackra
lövängar, som hotas av igenväxning av barr-
skog. Barrskogen är ekonomiskt värdefullare,

och därför ligger det nära till hands att låta den
utbreda sig även i lövängarna, där den tidigare
lövvegetationens förmultningsprocesser ger den
en god och näringsrik jordmån.

På ganska kort tid kan barrskogen helt förkväva
lövvegetationen, och den flora som där hade sitt
livsvillkor kan ingen mera glädjas åt. Redan då
ängsslåttern upphörde kom dessa ångar i farozo-
nen. Man blev inte längre intresserad av växt-
lighetens kontroll och vidtog inga större
åtgärder mot förvildningen. Jo, i rättvisans
namn måste man erkänna att det fanns markäga-
re som gjorde det och i en del fall ännu gör det.
Men intresset svalnar och nya generationer kan
ofta ha en mer krass och ekonomisk syn på
markens rationella användning. Våra vackra by-
ar, omgivna av frodiga lövängar, som ännu utgö-
ra leende inslag i landskapsbilden, kan på kort
sikt ändra karaktär. Om ingenting görs, kanske
vi en dag finner de genom jordbruksrationalise-
ringen uttunnade byarna helt kringväxta av en-
bart barrskog. En i sanning trist framtidsversion!

Försvinner våra lövängar, så försvinner därmed
också ett trivseltillhåll för vår fauna, särskilt fåg-
larna. Flera av sångfågelnas trivs inte i barr-
skogen utan vill leva sitt liv i de lummiga
ängarna där de också bygger sina bon. Fågelnas
betyder så mycket för oss människor, inte bara
genom att de tjuvar oss med sin sång, utan
också för den nytta de gör genom att bekämpa
skadliga insekter. Jordbrukare och trädgårdsäga-
re bör särskilt lägga detta på minnet. Men ängar-
na är inte bara en kär plats för fåglar, utan även
andra djur trivs där. Där kan man i tidiga vår-
och sommardagar se hare och rådjur äta växt-
ligheten. Ibland går också grävlingen och bökar
i de gamla lövhögarna på jakt efter föda. Även
hönsfågeln söker sig gärna dit. Lövängarna
blir ofta ett paradiset för det vilda.

En annan fara som hotar naturen är de mängder
av gifter som sprids ut för att döda insekter och
ogräs. Hur ruskig den trafiken blivit fick man på
allvar klarhet i våren 1963 då boken "Tyst vår"
utkom på svenska. Ett arbete av den ame-
rikanska biologen Rachel Carson där hon påvi-
sar de ödesdigra verkningarna dessa gifter för
med sig inte bara för djurlivet utan också för
människorna själva.

Flera av våra mera sällsynta fågelarter minskar
årligen genom giftdöden. Till statens veterinär-
medicinska anstalt insänds årligen mängder av
djur, som vid analys konstaterats ha dött av des-

sa jordbruksgifter. Många av våra mera sällsyn- ta fåglar har redan nu en svag numerär och tål ingen ytterligare minskning. Men även fåglar, som tidigare uppträdde mycket talrikt, har minskat till gränsen av utrotning. Vi kan ta gulsparven som ett exempel. Innan man började att beta utsådet var den en av våra vanligaste fåglar. Sedan dess har den minskat för att idag vara i det närmaste utrotad. Många andra fåglar är på väg att utrotas på samma sätt, om ingenting görs för deras beskyddande. Men det måste göras snart, om inte redan vår generation ska få uppleva tyst vår.

Människans sätt att handskas med gifter, vars följdverkningar är okända, ger en skrämmande framtidsbild. Neurosedynbarnen är inte de enda resultaten av missbruk, men kanske de mest uppmärksammade. Våra kemiska bekämpningsmedel kan i längden medföra genetiska förändringar hos människan och även vara cancerframkallande.

Till sist vill jag peka på ännu en fara som hotar naturen, nämligen den allmänna nedskräpningen. Den som farit omkring lite varstans i vårt vackra land har inte kunna undgå att se eländet. Hur ser det ut på våra rastställen och campingplatser? Jo, mängder av tomglas, konservburkar och papper ligger kringkastande i naturen, även om det finns väl synliga uppsamlingskärl. De vackraste platserna vid sjöar och utsiktspunkter är oftast mest nedskräpade – där samlas ju de flesta människorna.

Men hur ska det se ut i markerna om något tiotal år om ingen ändring sker till det bättre. Har vi råd med en sån vandalisering av naturen? Svaret måste bli nej. Men då gäller det också att alla hjälper till, var och en på sitt sätt. Vi har en lag som stadgar straff för den som medvetet

skräpar ner i naturen, och den bör tillämpas där det går.

Men längst kommer man nog ändå med upplysning och propaganda. Här kan skolor och föreningar göra en god insats. Vi måste skydda naturen! Det är ett angeläget ärende, inte bara för naturskyddare och hembygdsvärdare, utan för alla invånare i vår vackra kommun.

Fåglarna behöver din hjälp

Som fågelintresserad har man väl oftast en drivkraft att hjälpa fåglarna på något sätt. Det kanske vanligaste sättet är att mata fåglarna vid fågelbordet under den svåraste årstiden. Ett annat sätt är att medverka i någon eller några av de fågelinventeringar som finns. Det är ganska naturligt att när man själv får välja, gör man inventeringen i ett område som man tycker verkar intressant. Om man sedan gör till vana att rapportera allt på SVALAN kommer iakttagelserna för alltid att finnas dokumenterade. Kanske hittar just du det där området som innehåller höga naturvärden och som kanske behöver skydd. Tyvärr händer det alltför ofta att den äldre generationens skogsägare skött sin mark på ett, för natur och fauna, alldeles utmärkt sätt men ett dödsfall med kanske påföljande ägarbyte bara på kort tid kan förvandla skyddsvärd skog till kalhygge.

Genom inventeringar övervakar man förändringar i de svenska fågelbeståndens storlek. Sedan 30 år räknas antalet fåglar på flera hundra lokaler runt om i Sverige, både sommar och vinter. Då räkningarna utförs på samma sätt varje år kan jämförelser göras mellan åren om hur antalet fåglar i Sverige ökar eller minskar. Det finns några olika typer av inventeringar.

1. Häckfågeltaxering med fritt valda punktrutter (s.k. punkttaxering)

Inventeringsförfarande: (1) Välj en rutt (sträcka) genom terräng eller längs stig eller väg (förflyttningssätt mellan punkterna valfritt). (2) Utse exakt 20 punkter (stopp) utmed ruten på sådant avstånd att fåglar inte dubbelräknas från olika punkter (absolut minimum 200 m i

tät skog, 300-400 m i öppen terräng; se till att inte samma områden överblickas från olika punkter). (3) Räkna alla hörda och sedda fåglar under fem minuter från varje punkt. (4) Inventera rutten en gång per år vid samma datum (högst fem dagars avvikelse från första årets datum), med start vid samma klockslag (högst 30 min. avvikelse) samt med punkterna i samma ordning. Välj själv antalet rutter, datum och klockslag för start. Inventeringar kan ske under hela häckningssäsongen april-juni.

2. Vinterfågeltaxering med fritt valda punktrutter (s.k. punkt-taxering)

Inventeringsförfarandet är i princip som ovan vid häckfågeltaxering. Närmare anvisningar finns på SOF:s hemsida under rubriken "Fågelforskning". Klicka vidare på "Miljöövervakning och fåglar" samt "Metoder"

3. Nattfågeltaxeringen

Detta är en alldeles ny inventering som startade förra året och syftar till att bevaka förändringar i de nattaktiva fågelarternas häckande bestånd på nationell nivå. Bevakningen sker genom årligen upprepade inventeringar med standardiserade metoder. Vid nattfågeltaxeringen inventerar man spelande, sjungande eller mattiggande fåglar under dygnets mörka timmar. Metoden är en hybrid mellan standardrutterna och de fria punktrutterna. Som för standardrutterna ska det finnas en rutt per 25 x 25 km ruta (de gamla topografiska kartbladen). Däremot har varje rutt ingen fix position på kartbladet utan rutten dras så att den kan köras med bil.

När du bestämt dig för inom vilken ruta du vill lägga din rutt så kontakta Martin Green (martin.green@zookol.lu.se) för att se om rutan är ledig eller bokad, om den redan har en rutt eller om en ny rutt ska läggas ut. Utlägg av rutter görs av den som inventerar rutan för första gången, därefter är rutten fast för kommande år, oavsett om rutten byter inventerare mellan åren eller om förändringar sker i miljön kring rutten. Om rutan redan har en rutt kommer du att få en karta över denna.

Väljer du en ruta i Uppvidinge är chansen stor att den är ledig och med hjälp av en karta så kan du börja med att (1) välja en rutt (sträcka) som är farbar med bil. Rutten ska följa allmänt tillgängliga vägar som saknar bommar och som i möjligaste mån ska vara framkomliga på senvinter och tidig vår när det kan ligga mycket

snö. Rutten ska rymmas inom rutans gränser. Avsteg från sistnämnda regel får dock göras om vägar saknas så att det är omöjligt att lägga upp en rutt som håller sig helt inom rutan, men sådana avsteg skall alltid först diskuteras med projektledningen.

(2) Utse exakt 20 punkter (stopp) utmed rutten på sådant avstånd från varandra så att fåglar inte dubbelräknas från olika punkter. Vi rekommenderar minst 2 km mellan punkter ("fågelvägen"). Preliminärt utlägg av punkter kan göras i förväg på karta. Punkterna kan sedan justeras i fält vid första inventeringen utifrån vad som är praktiskt möjligt.

(3) Försök att fördela punkterna mellan de olika miljöer som förekommer i rutan så att alla miljöer täcks.

Sparvuggla, en art du kan förväntas träffa på vid en nattfågeltaxering. (Foto: Thomas Hultquist)

(4) Numrera punkterna från 1 till 20.

(5) Med 20 punkter med minst 2 km mellanrum blir rutten allra minst 40 km lång "fågelvägen" och naturligtvis betydligt längre bilvägen. Den kommer att ta 3-4 timmar att inventera, inklusive transportsträckor.

(6) Namnge rutten med kartkod (som ni får av oss) samt namnet på en större ort i rutan, t.ex. 02D2C Lund. Skicka in en kartkopia med rutten och punkternas placering, eller ännu hellre GPS-positioner (se nedan, gärna enligt Rikets nät, RT90) till martin.green@zookol.lu.se. Skicka detta efter det att rutten är körd första gången, i samband med att de första resultaten skickas in.

Inventera rutten tre gånger per år vid ungefär samma datum och tidpunkt olika år (en gång vardera under vårvinter, tidig vår och försommar).

Period 1, vårvinter: 1-31 mars är huvudräkningsperiod.

Period 2, tidig vår: 1-30 april är huvudräkningsperiod.

Period 3, försommar: 1-30 juni är huvudräkningsperiod.

Inventeringsstart för period 1 och 2 (vårvinter och tidig vår) ska ske inom 15 minuter från solens nedgång. Uppgifter om tidpunkter för solens nedgång på olika orter i landet hittas lätt på nätet, bl. a. på <http://www.stjarnhimlen.se>

Inventeringsstart för period 3 (försommar) ska ske inom 15 minuter från kl. 23 (sommartid).

Är du intresserad men tycker det verkar lite krångligt? Skicka bara ett mail eller ring undertecknad så hjälps vi åt att komma igång. Jag lovar dig, den känslan när du gått din rutt och skickat in resultatet ger en inre tillfredsställelse att man verkligen gjort något konkret och värdefullt för fåglarna.

Rolf Lilja

Gunnar Bülow har lämnat oss

En sann naturvän har gått ur tiden. Gunnar har under många år varit revisor i klubben. Vi minns honom, inte minst, som skaparen av den vackra orkidéängen i Botillabo, men också som fågelvän. Många är de holkar han satt upp och han matade flitigt sina bevingade vänner under kalla vintrar. Vi känner stor saknad och känner för hans familj.

Årsmötet i Åseda (Foto: Marianne Arfvidsson)

Årsmöte med 25-års jubileum

Fågelklubbens 25:e årsmöte hölls den 27 februari, liksom det första i Åseda Folkets hus. Ett ovanligt välbesökt möte med omkring 25 deltagande medlemmar. Årsmötetsförhandlingarna började med att ordföranden Jan Alldén påbjöd en tyst minut för klubbens avlidne revisor, Gunnar Bülow. Valen till styrelsen blev omval av ledamöterna och till ny revisor valdes Lars Wähämäki och som ersättare Lars-Rune Nord. Det nyinstittade hederspriset, klubbens Tjäderpris, delades ut till Gunnar Eriksson, Bostorp, Lenhovda. Motiveringen löd: För en idérike-dom, som på olika sätt befrämjat fågellivet genom byggande av fågeldamm och holkar, återskapande av gammal miljö med lövskog samt övriga mindre projekt där målet med agerandet alltid varit att värna den biologiska mångfalden. Gunnar tackade och hälsade oss välkomna att titta på hans damm och hans höghusholkar när isen och snön försvunnit.

Liksom på det första årsmötet serverades landgångsmacka och dricka till 1986 års pris – 35 kronor. Efter maten berättade Sven-Allan Åberg från Ormesberga, tidigare Braås, till diabilder ur sitt breda kunnande. Allt från fjärilslarver till älgkor, flodsångare och hägrar till bilder från fiskgjusebo och duvhöksbo där han fått klättra högt upp för att få bra bilder beskrevs. Men också bilder på sjöfåglar tagna från gömslen med endast huvudet över vattnet. Ugglor är ett av Sven-Allans stora intressen och många uggleungar har blivit ringmärkta av honom. Tack än en gång för en mycket intressant och engagerad föreläsning.

Som avslutning bjöd klubben på kaffe med kaka.

Jan Alldén och Gunnar Eriksson (Foto: M Arfvidsson)

Vårspaning

Nu är det vår! Kanske inte riktigt ännu men nästan för härom kvällen hörde jag ugglorna. Kattuggla i söder och pärluggla i norr.

Därför tog jag idag en promenad rustad med både kikare och kamera dock utan skidor. Jag har ännu inte lyckats ordna bättre (läs kortare) bindningar så de sitter fast på foten. Det går bra att 'gå' med dem i skogen, men ska jag åka lite längd och snyggt glida fram blir resultatet omedelbart att jag kliver ur skidan med platt fall som följd, till mina grannars stora förtjusning skall jag väl säga.

Nåväl, skaren är just nu som bättre is så det var inget problem att promenera på snön. Fortfarande är det ganska tyst i skogen men små pip från titor och mesar hörs tillsammans med vemodig sång från domherrarna. Stegen styrs mot en backe som för några år sedan ganska varligt gallrats från barrträd. Kvar är aspar och ekar av olika ålder, livskraft och skick. I dessa finns en del hålor och jag anar ugglor här, ja inte i någon mosse alltså utan i träden. Medan jag går och spanar efter tänkbara ugglebon kommer herr större hackspett flygande och sätter sig för att kalasa på något. I ett av träden med hål ser jag något som rör sig. Nej det är ingen uggle men det är fjädrar i öppningen. Kanske används hålet av någon som vinterviste eller är det ugglan jag hörde häromkvällen?

Jag promenerar vidare och kommer ut på en glashal väg. Tänk, här kör jag i 80 km/h! Här som jag knappt kan stå på benen. Manar till eftertanke minsann. Efter en stund viker jag in i skogen igen. E-on har kört med en grensågsmaskin längs ledningsgatorna. Det ser förskräckligt ut men ger mig hårdpackad snö att gå på. Det är fin spårnö och överallt ser jag spår efter rådjur, räv, hare och ekorre. Små möss och sorskar har raskt kilat mellan stubbar och stammar nu när dagsmejan äter på snön. Jag når mitt mål. Ån vid Sandsjöryds kvarn där jag hoppas att återigen hitta strömstaren. En vådlig färd blir det längs starkt strömmande vatten, över stock och sten med iskanter som ser allt annat än fasta ut. Fortfarande inga andra spår än räven som följt ån. Jo! Vänta, tar mig så nära kanten jag kan, tittar i kikaren. Värderar, bedömer. Vad kan det vara? Ytterligare spår längre fram på min sida avslöjar att några änder har pausat på iskanter och lämnat trekantiga avtryck i snön.

Framme vid kvarnen smyger jag mig fram så försynt det går. Kvistar, grenar, hålor och skarsnö gör att jag känner mig allt annat än osynlig. Fallen och forsen dundrar högt så jag tänker att en eventuell strömstare hör mig nog inte i alla fall.

Men ingen fågel ger sig till känna. Vid det här laget börjar jag bli både modstulen och trött. Vilken väg är kortast hem? Fortsätter upp över kvarndammen och när jag närmar mig bäckfåran skymtar en rörelse som snabbt försvinner. Jag dyker ner i snön och kryper framåt en bit, höjer huvudet försiktigt och visst, där sitter han. Den lille vithakade vinterbadaren såklart. Strömmen vid kvarnen är alldeles för stark. Han har helt enkelt sökt sig uppströms där vattnet fortsatt strömmar men hanterbart för en liten fågel. Han sitter där och ser ut att trivas alldeles utmärkt med tillvaron. Dyker några gånger, ruskar på sig, kliar sig i huvudet och knixar. Jag börjar fundera på hur jag ska ta mig förbi utan att skrämmas allt för mycket. Så det blir en lov ut i skogen och på håll ser jag honom sitta obekymrad på iskanter. Plötsligt har han tröttnat och lyfter för att hitta nytt ställe att dyka på.

Jag fortsätter genom skogen och kommer ut vid en liten bro. Där står jag och betraktar vattnet som nu omgärdas av ett makalöst spetsbroderi av is. Kanske var det därifrån kvinnorna hämtade inspiration till sina mönster förr i världen? Jag har en bra bit kvar att gå innan jag är hemma och magen kurrar och skymningen faller fort. Passerar gamla körsbärsträd och andra ädellövträn men idag är här tyst sänar som på några titor som hittat godsaker vid ett fågelbord. Men om en månad – då sjuder här av liv igen och jag längtar redan.

Barbro Loborg

Möjligt möte med strömstare den 19 mars (Foto: Rolf Lilja)

Program våren - sommaren 2011

Lördag 19 mars kl. 09.00

Utflykt till lokaler längs Mörrumsån.

Vi besöker några lokaler längs ån och hoppas på flera möten med bl a strömstare. Ta med eget fika. Samling Braås g:a kyrka / Hembygdsparken kl. 09.00

Ledare: Rolf Lilja tel. 0733-107595

Lördag 16 april kl. 09.00

Exkursion till Storasjö-området

Det blir en hel del vandring i naturreservatet så här krävs stövlar och en välpackad ryggsäck så vi kan fika vid minst två tillfällen. Samling parkeringen vid nya fågeltornet kl. 09.00. Exkursionen håller på till ca. 13.00.

Ledare: Jan Allén tel. 070-3037138

Måndag 25 april kl. 16.00

Kvällsexkursion till Träholmasjön - Tängsjön

Detta är en återupprepning av fågelklubbens allra första exkursion. För exakt 25 år sedan besöktes detta område en regnig vårväll.

Det blir en del vandring i vattensjuka områden. Ta med eget fika. Samling stora parkeringen vid Vitthultsreservatet kl. 16.00.

Ledare: Rolf Lilja tel. 0733-107595

Söndag 8 maj kl. 08.00 - 16.00

"Fågelskådningens dag",

där vi i år besöker Södresjö och är på plats mellan 08.00 – 11.00. Gratis tipspromenad med priser men ta med egen fikakorg.

Ledare: Styrelsen

Tisdag 24 maj kl. 19.00

Blomstervandring och tipspromenad i naturreservatet Våraskröv.

Under några timmar njuter vi av vårvällens rikedom av blommor och fåglar. Gratis tipspromenad med priser. Ta med eget fika. Samling parkeringen kl. 19.00. Vi håller på till ca. 21.00

Ledare: Marianne Arfvidsson tel. 070-2705503 och Jonny Svensson tel. 076-1063668

Torsdag 2 - Lördag 4 juni

Helgexkursion till Öland.

Planerna är att åka till de norra delarna av Öland. För samäkning samlas vi vid Statoilmacken i Lenhovda kl. 08.00 torsdagen den 2 juni. Beräknad återkomst till Lenhovda ca. 16.00 lördagen 4 juni. För

övernattningens skull behöver jag en intresseanmälan senast 1 maj 2011. Har du övriga frågor angående resan, kontakta mig.

Ledare: Jan Allén, tel. 070-3037138

Fredag 17 juni kl. 20.00

Naturnatt i Uppvidinge

På olika stationer kommer du att bjudas på bl a "nattens ljud", "nattens insekter", "fladdermöss och nattskärra", "Höneströms historia" mm Samling kl. 20.00 vid Höneström, Älgshult.

Ledare: Göran Carlsson tel. 070-2321235 med flera

Onsdag 24 augusti kl. 20.00

Fladdermusnatt

Det blir en kväll med både teoretisk och praktisk genomgång om hur man artbestämmer några olika fladdermusarter. Efter att vi varit ute och lyssnat kommer vi att gå inomhus och via datorns ljudanalyseringsprogram analysera och artbestämma de ljud vi sparat på en ultraljudsdetektor. Samling kl.

20.00 vid Juvengården, Åseda. Möjlighet finns att köpa korv och dricka.

Ledare: Marcus Schwarz 070-7421006

Söndag 4 september kl. 08.00

Besök i Vitthults urskog.

Vad kan man hitta i skogen en dag i början av hösten? Vi gör ett besök i urskogen och tittar också på vad de sänkta sjöarna kan erbjuda vid denna tid. Utflykten kommer helt att ske på de vägar och områden som är handikappanpassade. Ta med eget fika. Samling stora parkeringen vid Vitthultsreservatet kl. 08.00.

Ledare: Rolf Lilja tel. 0733-107595

Uppvidinge Fågelklubb

Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

STYRELSE

Ordförande: Jan Alldén

Näsby 360 70 LENHOVDA

E-post: allden.jan@telia.com

Tfn 0474-35020

Mob 070-3037138

Vice ordförande: Göran Carlsson

Ringvägen 14 360 75 ALSTERMO

E-post: goran.elisabeth@telia.com

Tfn 0481-61533 Mob 070 -2321235

Sekreterare: Rolf Lilja

Sjösåsvägen 16 360 42 BRAÅS

E-post: rolf.lilja.braas@telia.com

Tfn 0474-30716 Mob 0733-107595

Kassör: Jonny Svensson

Nålgatan 5 360 70 ÅSEDA

E-post: jonny.svensson@netatonce.net

Tfn 0474-71525 Mob 076-1063668

Ledamot: Marianne Arfvidsson

Lejens väg 24

360 42 BRAÅS

E-post: marianne@kronobergare.se

Tfn 0474-30463

Mob 070-2705503

Ledamot: Torbjörn Gustavsson

Åmatorp Jogård

360 73 LENHOVDA

E-post: tg@glocalnet.net

Tfn 0474-24045

Mob 0474 28788

Ledamot: Margareta Nevstedt

Timmervägen 1

360 71 NORRHULT

E-post: margareta.nevstedt@swipnet.se

Tfn 0474-411 22

Mob 0707-421006

REVISOR

Lars Wähämäki, Åsedavägen 11

360 76 ÄLGHULT

MEDLEMSAVGIFT 2011

Över 20 år 50:-

Under 20 år 10:-

Familjemedlemmar 10:-

Vårt bankgironummer är 5649-6755

KLUBBEMBLEM Finns att köpa för 50:- /st + porto.

Ring Jonny Svensson på tel. 0474-71525 så skickar

han ett omgående.

Nytt fågeltorn i Drevsjön

En regnig dag i oktober byggde några av klubbens medlemmar upp ett fågeltorn, modell älg-torn, vid Drevsjöns strand. Material inköptes från JK Trä i Herråkra och tillstånd gavs från naturvårdsenheten vid länsstyrelsen. Tornet är en tillfällig lösning tills länsstyrelsens planerade permanenta torn kommer till stånd. Nu kan den fågelintresserade blicka ut över Drevsjöns vatten utan att skymmas av vassruggarna. Vägbeskrivning: Från Drev kör till Lundäng, tag vänster mot Vartorp, Rottne. Efter ett par hundra meter tag första skogsvägen till vänster och följ den. Tornet finns nere vid sjön till höger om stigslutet. På den här platsen har tidigare stått ett torn som stormen Gudrun förstörde.

Kungsörn Sverige

Kungsörn Sverige är en obunden ideell förening med syftet att samordna arbetet med bevarande och skydd av kungsörnen i Sverige. Föreningen ska organisera och medverka i inventeringar av kungsörn och initiera forskning och fågelskydd samt bidra med sakkunskap i skydds- och bevarandefrågor samt informera om kungsörn.

Medlemsavgiften för 2011 är 100 kr och sätts in på pg. 574659-9.

Mer information om föreningen finns på hemsidan <http://kungsorn.org/>

